

Nr 228.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om anläggande av en mellanriksjärnväg Trysil—Stöa—Dalarna.

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *E. Persson m. fl.* (I: 11) och den andra inom andra kammaren av herr *Ericsson* i Sörsjön *m. fl.* (II: 18), har hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om utredning angående anläggande av mellanriksjärnväg Trysil—Stöa—Dalarna, varvid i första hand avses upptagande av underhandlingar med norska regeringen för träffande av erforderlig överenskommelse här- om, samt för riksdagen framlägga det eller de förslag som därav kunna föranledas.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionen II: 18.

Över motionerna ha, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, länsstyrelsen i Kopparbergs län och järnvägsstyrelsen avgivit yttranden.

Länsstyrelsens yttrande fogas såsom bilaga till utskottets förevarande utlåtande (*Bilaga*), under det att utskottet i fråga om järnvägsstyrelsens yttrande får hänvisa till bilaga C till utskottets utlåtande nr 227.

Utskottet. I sitt denna dag avgivna utlåtande nr 227 har utskottet ansett sig böra förorda en utredning rörande frågan om en järnvägsförbindelse mellan Ljusdal och norska gränsen. De skäl som av utskottet därvid anförts synas icke med samma styrka kunna åberopas till förmån för det i motionerna I: 11 och II: 18 framförda projektet om anläggande av en mellanriksjärnväg Trysil—Stöa—Dalarna. Det torde sålunda icke med fog kunna göras gällande, att de ifrågavarande trakterna av Dalarna skulle i kommunikationshänseende vara speciellt eftersatta. Ur allmänt ekonomisk eller allmänt social synpunkt synes ej heller något särskilt trängande behov av den föreslagna järnvägen föreligga. Det i motionerna I: 11 och II: 18 framförda förslaget befinner sig därtill, såsom av järnvägsstyrelsen framhållits, på ett vida tidigare förberedelsestadium än frågan om en järnvägsförbindelse mellan Ljusdal och norska gränsen. I motsats till sistnämnda

projekt har sålunda förslaget om en mellanriksbana genom Dalarna icke gjorts till föremål för någon preliminär utredning i tekniskt eller ekonomiskt avseende. Icke heller ha av motionärerna lämnats några konkreta uppgifter som kunde tjäna till ledning för ett närmare bedömande av frågan.

Ovisshet måste alltså anses råda rörande såväl de sannolika anläggningskostnaderna som det förväntade driftresultatet. Enligt järnvägsstyrelsens mening synes emellertid mycket tala för att räntabiliteten för en mellanriksbana Dalarna—Trysil måste bli ännu mera otillfredsställande än som av de verkställda utredningarna blivit ådagalagt i fråga om en järnväg Ljusdal—norska gränsen. Styrelsen betonar vidare att, för den händelse järnvägen skall ingå som led i en ny mellanriksbaneförbindelse, viss del av den för densamma påräkneliga trafiken icke är ny trafik utan sådan som för närvarande ombesörjes av andra järnvägar.

Av nu anförda skäl finner utskottet det icke påkallat, att genom statsmakternas försorg någon särskild utredning verkställes rörande förslaget om anläggande av en mellanriksjärnväg Trysil—Stöa—Dalarna. Det är emellertid möjligt att den av utskottet i utlåtandet nr 227 förordade utredningen rörande frågan om en järnvägsförbindelse mellan Ljusdal och norska gränsen icke kan undgå att ägna uppmärksamhet jämväl åt förevarande järnvägsprojekt i den del det avser att tillgodose behovet av en mellanriksbana i ifrågavarande landsdel.

Utskottet får under återopande av det anförda hemställa,

att motionerna I: 11 och II: 18 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 26 juni 1948.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 227.

Reservation

av herr *Boman*.

Till Riksdagens Statsutskott.

Sedan länsstyrelsen i Kopparbergs län anmodats att avgiva yttrande över två i riksdagen väckta motioner I: 11 och II: 18 med yrkande om utredning angående anläggande av mellanriksjärnväg Trysil—Stöa—Dalarna får länsstyrelsen anföra följande.

En sammanbindning av de svenska och norska järnvägsnäten å någon plats mellan Charlottenberg och Storlien synes vara av behovet påkallad. De nuvarande förbindelserna mellan mellersta Sverige och mellersta Norge äro synnerligen dåliga och all samfärdsel mellan dessa trakter måste ske med mycket stora omvägar. Åtskilliga skäl tala för att en dylik sammanbindning bör göras till järnvägslinjen Vansbro—Särna. För den händelse det norska järnvägsnätet utbygges till Trysilbygden, blir avståndet mellan denna nya linje och nyssnämnda järnväg på svenska sidan relativt kort, vadan kostnaderna för en sammanbindning borde te sig överkomliga. Vilken sträckning en sådan sammanbindningsbana skulle erhålla måste bli beroende på en samordning av de svenska och de norska intressena samt hänsynen till lämpligaste terrängförhållanden. I de trakter, som en dylik bana skulle beröra på svenska sidan, är bebyggelsen tämligen gles, varför byggnadstekniska skäl kunna få bli bestämmande.

Länsstyrelsen tillstyrker att en utredning företages i motionens syfte, under förutsättning att man på norsk sida är villig att göra en motsvarande undersökning.

I behandlingen av detta ärende ha deltagit landshövdingen Gustaf Andersson och landssekreteraren Emil Lindström.

Falun i landskansliet den 2 mars 1948.

GUSTAF ANDERSSON.

Emil Lindström.